

slag. Forøvrigt finder jeg det ogsaa forunderligt i andre Henseender at vedtage en saadan Afgift; dersom man ved at paalægge den saalebes skulde virke hen til, at Folk spillede mere i fremmede Lotterier og mindre i det officielle Statslotteri, saa troer jeg, man var mindre tjent dermed, og det kan meget let virke derhen til. Staten har nu engang bestemt en Tægt for Lotterisejlerne, og det gaaer med denne Vare som med alle andre, at jo dyrere den er, desto mindre Afsetning maa man gjøre Regning paa, at den faaer. Man kunde derfor let ved denne Foranstaltning virke hen til, at man tabte flere Tremærker, end man vandt.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) udtalte sig, som om han ventede, at denne Sag snart vilde gaae i sin Grav; han opfordrede til at lade det stee med Rolighed, og han talte, som om han fornam af Stemningen her idag, at han idag kunde have bedre Haab om, at hans Ønske i saa Henseende skulde gaae i Opfyldelse, end han havde forleden Dag, da han havde stillet et Forslag i den Retning. Jeg veed nu ikke, hvorvidt han har været fuldkommen heldig i denne sin Opfattelse af det ærede Things Stemning, mig vilde det forekomme meget besynderligt, om man idag skulde have faaet en anden Mening om den Gjenstand, der for to Dage siden var under Afstemning. Jeg har ved denne Sags 2den Behandling paa de enkelte Steder, hvor der var Anledning dertil, tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa de Punkter i den nugældende Stempellov, hvori der gjøres Forandring ved det forelagte Lovudkast, og jeg har tilladt mig at fremsætte, og jeg tror tillige at have godtgjort, at der ved Lovudkastet gjøres meget væsentlige Forbedringer i den nu bestaaende Tilstand. Jeg har fremhævet, hvilke Lettelser der ved Lovudkastet hidføres i Henseende til Stempelskattens Erklæggelse, og jeg har tilladt mig at paapege, hvilke betydelige Redskattelser der finder Sted i alle de Retninger, hvor Stempelskatten hidtil er faldet haardest. Jeg har gjort dette, for at Thingets Medlemmer med fuld Bevidsthed kunde dømmes om, hvorvidt de gjorde det Land, hvis Repræsentanter de ere, en god Tjeneste ved at skyde denne

Reform fra sig, eller om de gjorde Landet en god Tjeneste ved at antage den. Og hvorfor skulde man da lade dette Lovudkast gaae i sin Grav, og maaskee ved Begravelsen ledsage det med et Smil paa Læberne? Ja det skulde vel være, fordi det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har udtalt, var saa uheldigt i sine Principer, eller fordi der, som han ogsaa har sagt, ikke var Princip deri for 4 §. Han har jo tilbeels og inden visse Grændser — det forekommer mig rigtigt nok, at disse have været temmelig snevre — søgt at godtgjøre sine Paastande i den Retning. En af de Ting, der er lagt Vægt paa, og som egentlig synes mig at være det Æneste, han har fremført med nogen Styrke, er, at Lovudkastet formeentlig gaaer de Smaa for nær og derimod lader de Store gaae frie. Dette var nu en meget graverende Betydning, men jeg tør med den fuldstændigste Rolighed erklære den for aldeles usand. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds skulde da nu endelig anføre et Exempel, der godtgjorde denne haarde Betydning, og han fandt ogsaa et, som han navnlig fandt ved at læse i den ofte omtalte Commissions Rapport, som han kaldte den, Pag. 92. Naar, det var jo ogsaa et meget slaaende Exempel, han der fandt! Det vedrører en Specialitet, Bestatningen paa Arrestforretninger, et specielt Punkt, der for Dieblisset ikke foreligger til Forhandling, og som jeg egentlig efter Forretningsordenen ikke har Lov til at gaae videre ind paa, men jeg skal dog med den ærede Formands Tilladelse ganske kort gjøre det, da Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds har gjort det og har fundet det passende derpaa at støtte sit almindelige Angreb mod Lovven, et Angreb af den Besskaffenhed, som jeg har omtalt. Det Urigtige var altsaa dette, at Bestatningen paa Arrestforretninger, forsaavidt deres Gjenstand er under 700 Rd., bliver noget høiere, end den er nu, medens den derimod sættes betydeligt ned, naar man kommer op til større Belyb, navnlig naar det naaer op over et Par Tusind Daler. Hvilkens stor Forbrydelse! Men den ærede Rigsdagsmand har formodentlig ikke været opmærksom paa, hvorfra denne Forandring hidrører; jeg skal sige ham